

BIULETYN

560
CZYTELNIA
REGIONALNA

Solidarność

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

18.09.2002

~~WALNE ZEBRANIE DELEGATÓW~~

Mamy Zarząd Regionu!

Oddalono groźbę zarządu komisarycznego wiszącą nad Regionem

XIV Walne Zebranie Delegatów Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska – kolejna tura 12.09.2002 r. Radom

Udało się pomyślnie doprowadzić do zakończenia obrad XIV WZDR. Przeprowadzono wybory uzupełniające do Zarządu Regionu, wybory 6 z 7 członków Regionalnej Komisji Rewizyjnej oraz 3 delegatów na KZD. Obecny na sali obrad przewodniczący KKW Jerzy Langer był zadowolony, że nie będzie konieczności ogłoszenia zarządu komisarycznego, co mogłoby w perspektywie doprowadzić nawet do likwidacji Regionu Ziemia Radomska. Gdy zawiadomił o tym swoich kolegów z prezydium KK i KKW przebywających w Gdańsku – ci nie chcieli w to uwierzyć.

Kolejna tura XIV WZDR rozpoczęła 12.09. o godz. 9.00 w Domu Kultury na os. Michałów.

WZD nadzorował z ramienia Krajowej Komisji Wyborczej NSZZ „Solidarność” jej przewodniczący Jerzy Langer (także wiceprzewodniczący KK).

Tym razem delegaci nie tracili czasu na jałowe, z punktu widzenia przebiegu obrad, zabiegi w rodzaju uzupełniania składu komisji zjazdowych, ustalania, które głosowania z poprzedniej tury zjazdu były ważne itp. Od razu przegłosowano np. wnioski by obradami kierowało trzyosobowe Prezydium – dotychczasowy jego przewodniczący Andrzej Jastrzębski nie mógł uczestniczyć w obradach – i to bez przewodniczącego! Obradami kolejno kierowali jego członkowie – Andrzej Towarnicki, Józef Witczak i Włodzimierz Białowąs. Przewodniczący Komisji Mandatowo-Wyborczej Marek Siedlecki ogłosił, że stwierdzono quorum – z 202 delegatów na XIV WZDR na sali było obecnych 138, a jeszcze kilka osób przybyło po ogłoszeniu tego faktu.

(cd. na str. 2)

ZAPROSZENIE

Serdecznie zapraszam Państwa nowowybranych członków ZR i RKR Regionu Ziemia Radomska na spotkanie, które odbędzie się siedzibie ZR 24.09.2002 r. o godz. 12.00.

Zdzisław Maszkiewicz
Przewodniczący ZR

UWAGA CZYTELNICY! KOLEJNY NUMER „BIULETYNU” UKAŻE SIĘ 7 PAŹDZIERNIKA

WALNY Zjazd DELEGATÓW REGIONU

(cd. ze str. 1)

Od początku widać było determinację sporej grupy delegatów, by WZDR doprowadzić do „happy endu”.

Wprawdzie po raz kolejny „grupa 38” (delegatów z MK nr1 Pracowników Oświaty i Wychowania, Elektrowni Kozienice, MPK Radom, ZM „Łucznik”, Meditrans Radom) usiłowała wprowadzić do porządku obrad głosowanie nad odwołaniem przewodniczącego ZR Zdzisława Maszkiewicza i nowowybranych członków ZR. Wniosek taki złożył Adam Stępnikowski - delegat z MK nr 1.

Padł jednak wniosek o odrzucenie wniosku A. Stępnikowskiego. Za odrzuceniem było 94 delegatów, przeciw 42, a 7 wstrzymało się od głosu.

Potem przystąpiono do wypełniania punktu „15 d” porządku obrad – czyli wyborów uzupełniających członków ZR. Na sali było obecnych wtedy 138 delegatów, wydano 119 kart do głosowania, oddano 111 głosów, z czego 108 głosów było ważnych. Spośród 10 kandydatów wyłoniono 5 członków ZR. Wyniki tej tury głosowania publikujemy w „Biuletynie”.

Potem przystąpiono do wyborów członków Regionalnej Komisji Rewizyjnej i delegatów na KZD. Dla usprawnienia toku obrad połączono je (zezwała na to Ordynacja Wybor-

cza NSZZ „S”) i wyboru dokonywano jednocześnie – na tej samej karcie do głosowania, oddzielone odpowiednio od siebie, znajdowały się dwie listy – kandydatów do RKR i na delegatów na KZD.

Wydano 114 kart do głosowania, oddano 104 głosy, z czego 101 ważnych. Udało się wybrać 3 delegatów na KZD – czyli tylu przypada na nasz Region oraz 6 spośród 7 członków RKR. Wyniki publikujemy w „Biuletynie”.

Dodatkowa tura wyborów do RKR, w której można było głosować na kol. Halinę Dudzic lub na kol. Bogdanę Trafisza, nie przyniosła rozstrzygnięcia, gdyż po podliczeniu głosów okazało się, iż mimo że wydano 105 kart do głosowania, to do urny trafiło ich zaledwie 99. Głosowanie więc było nieważne. RKR będzie więc działać w 6-osobowym składzie.

Wobec braku quorum obrady XIV WZD Regionu Ziemia Radomska zamknięto

ostatecznie o 13.35.

Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz podziękował delegatom, a potem zaprosił wszystkich nowowybranych członków ZR i RKR na spotkanie, które odbędzie się siedzibie ZR 24.09.2002 r. o godzinie 12.00.

(ppp)

CZŁONKOWIE ZR ZIEMIA RADOMSKA KADENCJI 2002-2006 WYBRANI NA XIV WZDR

Przewodniczący ZR - Zdzisław Maszkiewicz

1. Cebula Zbigniew
2. Dziółko Wojciech
3. Dziubasik Zbigniew
4. Gut Andrzej
5. Kośła Krzysztof
6. Małysa Marek
7. Nielipiński Dariusz
8. Poźniak Jadwiga
9. Sawiczyński Henryk
10. Sekuła Jan
11. Siedlecki Marek
12. Skowroński Jan
13. Socha Stanisław
14. Staszewski Kazimierz
15. Stefański Czesław
16. Towarnicki Andrzej
17. Witczak Józef
18. Wójcicki Andrzej
19. Wójcik Edyta
20. Woźniak Edward

DELEGACI REGIONU ZIEMIA RADOMSKA KADENCJI 2002-2006 NA KZD

1. Dziubasik Zbigniew
2. Maszkiewicz Zdzisław
3. Staszewski Kazimierz

REGIONALNA KOMISJA REWIZYJNA REGIONU ZIEMIA RADOMSKA KADENCJI 2002-2006

1. Bąk Józef	77 gł
2. Karasiński Paweł	70
3.. Strudzińska Ewa	75
4. Tworek Leszek	70
5. Wabik Wiesław	55
6. Węgrzyn Zbigniew	72

Do drugiej tury wyborów RKR przeszli: Dudzic Halina i Trafisz Bogdan, ale z powodu braku quorum – wydano 105 kart do głosowania, ale oddano tylko 99 głosów – głosowanie było nieważne.

KRÓTKO Z REGIONU

- 14-15.09.2002 r. XX Ogólnopolska Pielgrzymka Ludzi Pracy

Delegacja Zarządu Regionu z przewodniczącym Zdzisławem Maszkiewiczem i poczetem sztandarowym Regionu (m.in. Krzysztof Kośla i Paweł Siedlecki) uczestniczyła w XX Ogólnopolskiej Pielgrzymce Ludzi Pracy. W zorganizowanym przez ZR wyjeździe autokarowym uczestniczyło ponad 120 związkowców z naszego Regionu (m.in. z KZ przy ZTE, Termowent Polska, Radpec, TTK Warka, Przysucha i in.) oraz grupa sympatyków Związku.

Pielgrzymka miała kilka radomskich akcentów. 14 września (w sobotę) mszę św. na Szczyście odprawił i homilię wygłosił ks. bp. Zygmunta Zimowski Ordynariusz Diecezji Radomskiej, a Drodze Krzyżowej na Wałach przewodniczył o. Hubert Czuma SJ, Duszpasterz Ludzi Pracy Ziemi Radomskiej.

- 15.08.2002 r. Święto Wojska Polskiego, Radom.

Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz wraz z poczetem sztandarowym w składzie: Krzysztof Kosła, Paweł Siedlecki, Kazimierz Staszewski uczestniczyli w uroczystościach patriotyczno-religijnych z okazji Święta WP i 82 rocznicy Bitwy Warszawskiej. Odbyły się one przed Płytą Nieznanego Żołnierza i w Kościele Garnizonowym w Radomiu.

- 15.08.2002 r. 58 rocznica niemieckiej pacyfikacji wsi Podsuliszka (gm. Skaryszew)

W uroczystościach wzięła udział delegacja Zarządu Regionu w składzie: przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz oraz Kazimierz Staszewski.

- 18.08.2002 r. wyruszyła z Radomia pielgrzymka autokarowa na mszę św. z udziałem Ojca Św. Jana Pawła II na Błoniach w Krakowie zorganizowana przez Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska. W pielgrzymce wzięli udział członkowie ZR ze Zdzisławem Maszkiewiczem i Kazimierzem Staszewskim, poczet sztandarowy ZR w składzie: Wojciech Dziółko, Zdzisław Kozłowski, Wiesław Wabik oraz pielgrzymi-związkowcy – 52 osoby m.in. z komisji zakładowych przy: PSS Społem, PZZZPOZ Krychnowice, ZTE Radom, Termowent Polska (ze sztandarem), TTK Warka, TTK Lipsko, TTK Pionki (ze sztandarem).

- 31.08. o godz. 19.00 w radomskiej parafii na Firleju (ul. Janiszewska) odprawiono uroczystą rocznicową mszę św. połową z okazji 22 rocznicy powstania NSZZ „Solidarność” w intencji członków i sympatyków Związku oraz ich rodzin. W uroczystościach uczestniczyli m.in. członkowie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska, przedstawiciele komisji zakładowych Regionu, poczyty sztandarowe i liczni goście.

- 30-31.08. obchody XX rocznicy Wydarzeń Lubińskich, Lubin.

W uroczystościach wzięła udział delegacja ZR: Zdzisław Maszkiewicz oraz Kazimierz Staszewski, Krzysztof Kośla, Jerzy Krzemiński - poczet sztandarowy ZR.

Kandydaci na członków ZR Ziemia Radomska	III TURA głosy
1. Dziółko Wojciech	70 gł.
2. Jastrzębski Andrzej	24
3. Kaczkowski Jerzy K.	24
4. Luszka Andrzej	30
5. Nielipiński Dariusz	59
6. Pośłowski Mirosław	24
7. Socha Stanisław	24
8. Stefański Czesław	62
9. Wasik Michał	56
10. Wójcicki Andrzej	75

ZWIĄZKOWCY SIĘ DZIWIĄ

Nieprzemysłane słowa radnej?

KZ „Solidarność” Pracowników Ochrony Zdrowia przy Radomskim Szpitalu Specjalistycznym w Radomiu ma pretensje do Marzeny Wróbel, radnej koła Radnych Prawicy Rady Miejskiej Radomia, o to, że p. radna w programie nadanym w TVK Dami oskarżyła szpital o zmniejszanie zadłużenia kosztem dializowanych pacjentów. Szpital miał w tym celu... nie kupować potrzebnego chorym leku o nazwie Eprex. Nie byłoby w tym nic dziwnego, gdyby nie fakt, że p. Wróbel jest członkinią Rady Społecznej w/w szpitala.

Związkowcy z RSS są oburzeni – w tej sprawie solidarnie (co za słowo!) występują „Solidarność”, Związek Zawodowy Pracowników Ochrony Zdrowia Regionu Radomskiego oraz Związek Zawodowy Pielęgniarek i Położnych. Związki bronią...dobrego imienia szpitala. Tak, bo dobre imię szpitala jest bardzo ważne w czasach, gdy tzw. usługi medyczne podlegają takiemu samemu prawu konkurencji jak np. handel samochodami czy komputerami. Dobre imię szpitala to więcej pacjentów, a za pacjentami „idą pieniądze” i kontrakty zawierane z kasą chorych.

Związkowcy stają więc w obronie miejsc pracy dla 1500 pracowników RSS, w tym 360 członków „Solidarność”. – To były nieprzemysłane słowa pani radnej Wróbel – powiedziała nam Teresa Jaworska, przewodnicząca KZ „S” przy RSS. – Dziwi nas, że tak może mówić członek Rady Społecznej szpitala. A wystarczyło spytać choćby nas, chętnie byśmy udzielili pani radnej odpowiedzi. Leku mogło chwilowo nie być na oddziale, ale był w aptece szpitalnej.

Na potwierdzenie tego związkowcy dostarczyli do redakcji „Biuletynu” dokument z apteki szpitalnej ukazujący zakupy Eprexu w 2001 i 2002 r. Obie kolumny cyfr niewiele się różnią.

Związkowcy z Radomskiego Szpitala Specjalistycznego wiążą serię wypowiedzi padających z różnych stron na temat szpitala ze zbliżającymi się wyborami samorządowymi. – To robienie sensacji i zdobywanie rozgłosu przedwyborczego kosztem ludzi, ich zdrowia, miejsc pracy – uważa Teresa Jaworska.

Poniżej publikujemy list skierowany przez związkowców w tej sprawie do Przewodniczącego Rady Społecznej Radomskiego Szpitala Specjalistycznego.

Radom 21.08.2002r

Pan Adam Włodarczyk Przewodniczący Rady Społecznej Radomskiego Szpitala Specjalistycznego

Związki Zawodowe Radomskiego Szpitala Specjalistycznego uczestniczące w posiedzeniach Rady Społecznej są oburzone wypowiedzią w telewizji DAMI dnia 19.08.2002r członka tej Rady

(cd. na str. 5)

Regionalna Komisja Rewizyjna (7 miejsc mandatowych)
Wydano 114 kart do głosowania. Oddano 104 głosy – z tego 101 gł. ważnych

	głosy
1. Bąk Józef	77
2. Dorociński Andrzej	16
3. Dudzic Halina	49
4. Gołosz Ewa	18
5. Karasiński Paweł	70
6. Kowalski Jarosław	23
7. Piechoła Barbara	24
8. Strudzińska Ewa	75
9. Trafisz Bogdan	48
10. Tworek Leszek	70
11. Wabik Wiesław	55
12. Węgrzyn Zbigniew	72

LUBIN 1982

XX rocznica Wydarzeń Lubińskich - 31.08.1982

DO LUDZI STRZELANO
JAK DO KACZEK

W Lubinie 31 sierpnia 1982 r. doszło do pierwszych od grudnia 1981 r. tak tragicznych w skutkach starć robotników, związkowców z „Solidarności”, z oddziałami ZOMO. Uzbrojeni oprawcy strzelali do bezbronnego tłumu z ostrej amunicji i granatów gazowych. Ich zużycie jest porównywalne, w świetle zachowanych dokumentów, jedynie z ilością amunicji wystrzelonej w trakcie wydarzeń w Poznaniu w 1956 r. czy na Wybrzeżu w grudniu 1970 r. I chyba tylko boża opatrność sprawiła, że zginęło wtedy

uwolnienia internowanych oraz zniesienia stanu wojennego. Świadkowie i uczestnicy tych wydarzeń opowiadali, że gdy demonstracja już się rozchodziła nastąpił atak ze strony zgromadzonych sił milicyjnych. „Do ludzi strzelano jak do kaczek” – opowiadał jeden ze świadków tamtych zajęć. Agresja ze strony tzw. sił porządkowych całkowicie zaskoczyła manifestantów, którzy byli bezbronni, a w trakcie pokojowej manifestacji śpiewali pieśni patriotyczne i religijne.

Z dokumentów zbadanych przez IPN wynika jasno, że w Lubinie funkcjonariusze ZOMO, ORMO i NOMO 31 sierpnia 1982 r. zużyli blisko dziesięć tysięcy granatów z gazem łzawiącym !!! Jeśli nawet przyjąć maksymalną podawaną przez MSW liczbę demonstrantów na 5000 osób, to oznacza to, iż na każdego z nich przypadły po dwa granaty!

tylko trzech młodych mężczyzn: Michał Adamowicz, Andrzej Trajkowski i Mieczysław Poźniak

Wydarzenia Lubińskie stanowią wyraźną cezurę pomiędzy dwoma ważnymi faktami historycznymi: 13 grudnia 1981 roku wprowadzono stan wojenny, a 8 października 1982 roku rozwiązano „Solidarność”.

31 sierpnia 1982 roku miały miejsce manifestacje uliczne, między innymi także w Lubinie.

„Solidarność Zagłębia Miedziowego” przypominała swoim czytelnikom, że rocznicowe demonstracje mają odbyć się w Legnicy, Głogowie, Chojnowie, Chocianowie, Jaworze i Lubinie. Przez cały sierpień 1982 r. „Lubińska Solidarność” kolportowała ulotki wzywające do uczestnictwa w manifestacji w II rocznicę porozumień sierpniowych. Wzywano do powagi i rozwagi, demonstrowania wierności ideom „Solidarności”, a przede wszystkim podkreślano pokojowy charakter manifestacji.

Kilkutysięczny tłum zebrał się w godzinach popołudniowych. Układano kwietne krzyże, śpiewano: hymn narodowy „Jeszcze Polska nie zginęła”, „Boże coś Polskę”, „Nie rzucim ziemi skąd nasz ród”. Wzywano do

W Grudniu 1970 na całym Wybrzeżu dziennie zużywano ok. 13 000 sztuk środków chemicznych. A demonstracje miały wówczas miejsce w kilku miastach równocześnie, uczestniczyło w nich kilkadziesiąt tysięcy ludzi.

To nie koniec sensacji lubińskich. Według danych zebranych w 1982 r. przez prokuratora wojskowego, w Lubinie wystrzelono aż 981 sztuk amunicji ostrej !!! W Poznaniu w czerwcu 1956 roku, w warunkach walk ulicznych z obustronnym użyciem broni palnej, na jedną osobę zabita przypadło ponad trzy tysiące sztuk wystrzelonej amunicji. Co to oznacza. Ano, że albo liczbę zużytej w Lubinie amunicji wielokrotnie zaniżono, albo po prostu ZOMOW-cy z rozmysłem celowali prosto w tłum. Świadczą o tym także liczne przestrzenny w szybach, znakach drogowych itp. na wysokości 1,30-1,70 m, częściowo utrwalone na dokumentacji fotograficznej.

Lubin najprawdopodobniej „władza ludowa” potraktowała jak poletko doświadczalne służące do ćwiczeń wzorcowego rozpędzania manifestacji. Lubinian zaś jak zwierzynę łowną.

Aż dziw bierze, iż na ulicach Lubina 31 sierpnia 1982 r. padły jedynie trzy śmiertelne ofiary:

LUBIN 1982

(cd. ze str. 4)

Andrzej Trajkowski, który miał wtedy 32 lata, a którego żona była w ciąży. Zabrano go z ulicy z raną postrzałową głowy.

Mieczysław Poźniak 25 letni robotnikowi, który zmarł w wyniku rany brzucha. Oglądający go lekarz stwierdził, iż był to postrzał...w plecy.

Michał Adamowicz, elektryk, miał 28 lat, zginął w wyniku postrzału w głowę

Rannych zostało wtedy bardzo wiele osób między innymi:

Ireneusz Lao, Henryk Huzarewicz, Edward Wertke, Brygida Wieczorek, Ryszard Stefanowicz, Andrzej Dudziak, Szymon Stafiniak, Ryszard Tereszkiwicz, Mirosław Kwiatkowski, Mieczysław Chmielewski i wielu innych.

Stanowisko KK ws. Wydarzeń Lubińskich '82 r.

Za prawo do wolności i godnego życia, 31 sierpnia 1982 roku, zginęli: Michał Adamowicz, Mieczysław Poźniak i Andrzej Trajkowski. Brali udział w wielotysięcznej, pokojowej demonstracji mieszkańców Lubina i pracowników zakładów pracy Zagłębia Miedziowego, którzy zgromadzili się w II rocznicę zawarcia Porozumień Sierpniowych, aby zaprotestować przeciwko trwającemu stanowi wojennemu i domagać się uwolnienia więźniów politycznych. Bezbronnych ludzi w bestialski sposób zaatakowały oddziały milicji, używając gazów łzawiących i ostrej amunicji. Padły ofiary.

W przeddzień 20. rocznicy, Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” składa hołd zastrzelonym i rannym uczestnikom tamtych tragicznych wydarzeń.

NSZZ „Solidarność” wyraża, równocześnie, oburzenie z powodu niewykrycia sprawców mordu dokonanego na uczestnikach manifestacji. Po raz kolejny wymiar sprawiedliwości okazał swą bezsilność wobec zbrodniarzy spod znaku ZOMO. Można odnieść wrażenie, że polskie sądy nadal bronią bezprawia PRL, stanu wojennego oraz morderców politycznych i ich zwierzchników.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

Związek Zawodowy Pracowników Ochrony Zdrowia Regionu
Radomskiego

Przewodnicząca Zarządu

Maria Dydyńska

Przewodnicząca ZOZ OZZPIP

przy Radomskim Szpitalu Specjalistycznym

Mirosława Sadkowska

ZWIĄZKOWCY SIĘ DZIWIĄ

Nieprzemysłane słowa radnej?

(cd. ze str. 3)

Pani Marzeny Wróbel, iż szpital zmniejszył zadłużenie kosztem dializowanych pacjentów nie kupując Eprexu.

Uważamy, iż członek Rady Społecznej tegoż szpitala winien najpierw zapoznać się z faktami. Wówczas dowiedziałby się, iż Eprex jest w aptece szpitala. Jeżeli chwilowo nie było go w Oddziale, to winien dochodzić jaka tego była przyczyna.

Związki Zawodowe członków Rady Społecznej postrzegają jako doradców, wspierających szpital w trudnych działaniach, pomagających rozwiązywać problemy we właściwym czasie i miejscu np. na posiedzeniach Rady Społecznej.

Robienie sobie kampanii wyborczej kosztem szpitala w mas mediach, bo tak odebraliśmy powyższą wypowiedź, bulwersuje i powoduje nasz sprzeciw.

W załączeniu przesyłamy informację dotyczącą zakupu Eprexu i wydatkowanych na ten cel pieniędzy.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Ochrony Zdrowia

przy Radomskim Szpitalu Specjalistycznym w Radomiu ul. Tochtermana 1

Teresa Jaworska

DELEGACI NA KZD (3 miejsca mandatowe)

Wydano 114 kart do głosowania
Oddano 104 głosy – z tego 101 gł. ważnych

	głosy
1. Dziubasik Zbigniew	59
2. Maszkiewicz Zdzisław	75
3. Ozimek Tadeusz	10
4. Rejczak Jan	28
5. Socha Stanisław	23
6. Staszewski Kazimierz	56
7. Wójcicki Andrzej	30

Stanowisko KK nr 59/02**ws. praw pracowniczych w XXII rocznicę Porozumień Sierpniowych**

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, zebrana na posiedzeniu w Lubinie, w dniu XXII rocznicy Porozumień Sierpniowych stwierdza, że w ostatnim czasie nasiliły się w Polsce działania zmierzające do ograniczenia praw pracowniczych i pomniejszenia roli związków zawodowych w systemie państwa demokratycznego i gospodarki rynkowej.

Strony podejmujące te działania, głównie lewicowa koalicja rządząca i większość parlamentarna, Prezydent RP, liberalne partie polityczne oraz związki pracodawców, pod hasłem tzw. liberalizacji rynku pracy z premedytacją ograniczają prawa pracownicze

i uprawnienia organizacji ich reprezentujących.

Przejawia się to w następujących działaniach :

- narzucaniu zmian w Kodeksie pracy nieuzgodnionych w dialogu partnerów społecznych,
- stosowaniu zatrudniania pozakodeksowego,
- wyrzucaniu z pracy działaczy związkowych i pracowników należących do związków zawodowych,
- nagminnym niepłaceniu pracownikom należnych wynagrodzeń za pracę, nierzadko w sytuacji, w której pracodawcę stać na opłacanie kosztownego zarządzania firmą.

Tym działaniom towarzyszy, szczególnie ze strony rządu, fałszywa propaganda,

że wprowadzane są one w celu zwiększania liczby miejsc pracy. W ten sposób konfrontuje się pracowników oraz bezrobotnych i próbuje usprawiedliwić stosowanie swoistego szantażu – chcesz pracować, to zgódź się na ograniczanie praw pracowniczych, zrezygnuj z zasad stanowiących o godności ludzi pracy!

Wobec nasilenia się tych patologicznych zjawisk przypominamy, że nasz Związek nigdy nie zgodzi się na ich umacnianie się w polskiej rzeczywistości i podjęcie w tym celu wszystkie możliwe działania statutowe.

Stanowisko NSZZ „Solidarność” dotyczące tych społecznie szkodliwych zjawisk budujemy w oparciu o Statut Związku i społeczne nauczanie Jana Pawła II odnoszące się do kwestii godności pracy i podmiotowości człowieka.

W XXII rocznicę porozumień sierpniowych Komisja Krajowa apeluje do innych central związków zawodowych i związków pracodawców szanujących prawa pracownicze o wspólne przeciwstawienie się wszelkim działaniom uderzającym w godność ludzi pracy.

Stanowisko KK nr 60/02**ws. rocznicy Sierpnia 1980**

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”, zebrana na posiedzeniu w Lubinie w przededniu XXII rocznicy podpisania Porozumień Sierpniowych, oddaje hołd wszystkim Ludziom Solidarności, którzy tamtego Sierpnia mieli odwagę upomnieć się o prawo do wolności i godności pracy.

NSZZ „Solidarność” powstał jako zorganizowany ruch związkowy dzięki temu, że daliśmy się porwać głębokiemu znaczeniu tego słowa i wartościom, które są w nim zawarte. One dały siły i nadzieję na spełnienie naszych oczekiwań i marzeń o niepodległej Polsce. Wzmacniani przez wszystkie lata istnienia NSZZ „Solidarność” nauczaniem i wsparciem Ojca Świętego Jana Pawła II pozostaniemy wierni wskazaniom „jedni drugich brzemiona noście”.

Stanowisko KK nr 61/02**ws. Wydarzeń Lubińskich '82 r.**

W przeddzień XX rocznicy tragicznych Wydarzeń Lubińskich Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” składa hołd zastrzelonym i rannym uczestnikom tamtych wydarzeń.

Za prawo do wolności i godnego życia, za prawo do zrzeszania się w NSZZ „Solidarność” zginęli w Lubinie nasi Koledzy:

Michał Adamowicz, Mieczysław Poźniak i Andrzej Trajkowski.

31 sierpnia 1982 roku mieszkańcy Lubina oraz pracownicy zakładów pracy Zagłębia Miedziowego zgromadzili się w II rocznicę podpisania Porozumień Sierpniowych, aby zaprotestować przeciwko trwającemu stanowi wojennemu oraz domagać się uwolnienia uwięzionych członków NSZZ „Solidarność”. Przeciwko pokojowej manifestacji komunistyczne władze wysłały oddziały milicji, które użyły wobec protestujących ostrej amunicji i gazów łzawiących. Były ofiary śmiertelne, wiele osób zostało rannych.

NSZZ „Solidarność” wyraża jednocześnie oburzenie z powodu nieukarania sprawców tego mordu i ich politycznych mocodawców. Minęło 20 lat, a polski wymiar sprawiedliwości wciąż jest bezsilny wobec tych, którzy dopuścili się zbrodni na niewinnych uczestnikach pokojowej manifestacji. Żądamy, aby sprawcy mordu i ich poplecznicy, dzięki którym czuli się bezkarni, stanęli przed sądem i zostali surowo ukarani.

Decyzja Prezydium KK nr 170/02**ws. opinii o Sektorowym Programie Operacyjnym Rozwoju Zasobów Ludzkich**

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do przedłożonego 7 sierpnia 2002 r. przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwoju Zasobów Ludzkich:

I. Ze wstępu do Sektorowego Programu wynika, że dotychczasowe programy przeciwdziałania bezrobociu były bezskuteczne w stosunku do:

młodych bezrobotnych (do 24 i 34 lat), bezrobotnych bez kwalifikacji, długotrwale bezrobotnych, bezrobotnych bez prawa do zasiłku, kobiet bezrobotnych, zwolnionych grupowo w wieku 44 - 55 lat;

powiatów uznanych ze szczególnie zagrożone wysokim bezrobociem strukturalnym oraz powiatów uznanych za zagrożone recesją strukturalną i degradacją społeczną; szkoleń pracowników w przedsiębiorstwach *mikro*; funduszy poręczeniowych dla tego typu przedsiębiorstw; tanich kredytów dla przedsiębiorstw *mikro*; aktywnego pośrednictwa pracy poprzez obecne (zdecentralizowane) powiatowe urzędy pracy; pakietowej pomocy dla bezrobotnych kobiet.

II. Z analizy sytuacji wynika, że aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu okazały się niewystarczające w stosunku do zdiagnozowanych potrzeb (m.in. obecna struktura Funduszu Pracy nie sprzyja zatrudnieniu, pozyskiwaniu ofert pracy ani tworzeniu nowych miejsc pracy). Z roku na rok (w latach 1999 – 2001) zmniejszała się liczba bezrobotnych objętych szkoleniami, pracami interwencyjnymi, robotami publicznymi, refundacją składki ZUS, refundacją za zatrudnienie absolwentów, staży, prac społecznie użytecznych czy pożyczek na tworzenie nowych miejsc pracy.

Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK Z PRAC KK

III. Sprzeciw Związku budzi plan operacyjny zakładający obniżenie stopy bezrobocia tylko do 15% i zmniejszenie bezrobocia rejestrowanego tylko do 2.7 mln osób (str. 36). Podobne zastrzeżenia budzi plan zmniejszania wydatków z pomocy społecznej dla bezrobotnych.

Słabością strategii jest brak harmonogramu reformy systemu podatkowego, kredytowania i tworzenia instytucji gwarancyjnych i poręczeń dla przedsiębiorstw *mikro*.

Sprzeciwiamy się antypracowniczym projektom dalszych zmian w Kodeksie pracy, projektom obniżenia minimalnej płacy, przeliczaniu kosztów ubezpieczeń na pracowników (str. 57).

Niepokoje nas także brak pomysłu na obowiązkowe ubezpieczenie od ryzyka bezrobocia oraz brak konkretnych propozycji wzmocnienia systemu publicznej administracji pracy. Nie ma też odpowiednio zwiększonych nakładów środków krajowych i samorządowych na określone (nie zawsze przy tym precyzyjnie) priorytety działania na lata 2004 – 06.

Niewiele jest propozycji dla bezrobotnych chcących podnieść swoje kwalifikacje zawodowe, czy dla pracodawców chcących utworzyć nowe miejsca pracy. Ponadto uznanie za priorytet aktywizacji kobiet stoi w sprzeczności z polityką obecnego rządu, który wprowadził w życie takie zmiany, jak: likwidacja urzędu pełnomocnika rządu ds. rodziny, skrócenie urlopów macierzyńskich, likwidacja zasiłków porodowych, ograniczenie w dostępie do funduszu alimentacyjnego, obniżenie wysokości składek emerytalnych dla kobiet na urlopie macierzyńskich i wychowawczych opłacanych przez budżet państwa, projekty obniżenia standardów bhp dla kobiet (również w okresie ciąży) poniżej norm UE.

IV. Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” liczy na odpowiednie korekty w wyniku dalszych publicznych konsultacji Sektorowego Programu Operacyjnego Rozwoju Zasobów Ludzkich.

Decyzja Prezydium KK nr 172/02

ws. opinii o projekcie zmian do ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” opiniuje negatywnie projekt ustawy Ministra Pracy i Polityki Społecznej o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (z dnia 26.08.02 r.).

Projekt zmian nie spełnia oczekiwań zarówno w zakresie zwiększenia aktywizacji i mobilności bezrobotnych, jak i poprawy statusu osób bezrobotnych, choćby przez przywrócenie zasiłku przedemerytalnego przynajmniej w zakresie, jaki obowiązywał przed 31 grudnia 2001 r.

Mimo niektórych pozytywnych zmian (niewymienionych w opinii), Prezydium KK nie wyraża zgody na:

- likwidację pożyczek:
  - szkoleniowych dla bezrobotnych i żołnierzy rezerwy (przez wykreślenie art. 16a);
  - dla pracodawców na dodatkowe miejsca pracy;
  - dla bezrobotnych, pracowników w okresie wypowiedzenia zwolnionych z pracy z przyczyn zakładu pracy, będących też na urlopie górniczych (przez wykreślenie art. 18);
  - dla bezrobotnych na podjęcie działalności na własny rachunek (przez wykreślenie ust. 1 pkt 4 z art. 14);
  - dla rolników zwalnianych z pracy na podjęcie pozarolniczej działalności lub na zakup ziemi (przez wykreślenie ust. 5 z art. 39)
- w sytuacji, gdy Bank Gospodarki Krajowej i inne instytucje finansowe nie mają obowiązku udzielania pożyczek osobom

bezrobotnym, zwalnianym z pracy czy niepobierającym poborów przez dłuższy okres czasu.

obniżenie maksymalnej kwoty refundacji, zniesienie finansowania rzeczowych kosztów oraz krótkotrwałych robót publicznych (przez zmianę w art. 20 ust. 1, 3 oraz wykreślenie ust. 4, 6, a także art. 21), co z pewnością zmniejszy zakres robót publicznych jak i ilość przy nich zatrudnionych;

likwidację obligacyjnych stypendiów dla bezrobotnych po utracie statusu absolwenta w powiatach uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (przez zmianę art. 37d);

likwidację dodatków i premii wypłacanych pracownikom za wykonywanie obowiązków opiekunów praktyk uczniowskich (przez wykreślenie ust. 1 pkt 12 z art. 57);

likwidację jednego z terminów waloryzacji zasiłków dla bezrobotnych (przez zmianę ust. 6a w art. 24);

możliwość utraty statusu bezrobotnego w przypadku dwukrotnej odmowy udziału w szkoleniu, stażu czy programie specjalnym (przez zmianę ust. 3 pkt 4 w art. 13);

niewzględnienie w okresie 365 dni (uprawniających do nabycia prawa do zasiłku) okresu zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych (przez dodanie nowego ust. 3 w art. 23), a także skrócenie okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych o okres zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych i robót publicznych (przez zmianę ust. 8 w art. 25);

likwidację informacji pracodawców dla powiatowych urzędów pracy o wolnych miejscach zatrudnienia i przygotowania zawodowego co znacznie ograniczy liczbę ofert pracy (przez wykreślenie ust. 3 w art. 12);

likwidację delegacji Ministra Pracy do określania powiatów (gmin), którym mogą być refundowane rzeczowe koszty organizacji robót publicznych (przez wykreślenie ust. 6 w art. 20);

likwidację delegacji Rady Ministrów do określenia trybu i warunków przyznawania dotacji na dofinansowanie inwestycji infrastrukturalnych realizowanych jako zadania własne (gmin) powiatów w systemie robót publicznych w powiatach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (przez wykreślenie ust. 2 w art. 37 h);

likwidację delegacji Rady Ministrów do określenia zasad, warunków i trybu wspierania programów samorządów wojewódzkich w celu wspierania restrukturyzacji, zmniejszania bezrobocia i tworzenia nowych miejsc pracy (przez skreślenie ust. 2 w art. 37i).

Ponadto zastrzeżenia Prezydium KK budzą propozycje: finansowania szkoleń kadr wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy ze środków Funduszu Pracy (w art. 5 nowy pkt 10d), co znacząco obniży środki skierowane bezpośrednio do bezrobotnych;

tw. wzmocnienia kompetencji zarządów wojewódzkich bez wyraźnego określenia źródeł finansowania i kompetencji gmin, powiatów i województw oraz najważniejszych form współpracy z organizacjami zajmującymi się problematyką rynku pracy;

nowego trybu ścigania pracy na czarno, nieopłacania składek do Funduszu Pracy, nielegalnego pośrednictwa (art. 63-67), które to projekty zmian są niekorzystne dla bezrobotnych i cudzoziemców, a liberalne dla pracodawców i pośredników wykorzystujących sytuację na polskim rynku pracy (zmiany winny iść w kierunku karania pracodawców z Kodeksu karnego, a nie wykroczeń).

Prezydium KK zwraca się o skierowanie projektu ustawy do Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych.

INFORMACJE/WSKAŹNIKI

Z materiałów GUS i MPIPS

WYNAGRODZENIA I ŚWIADCZENIA:

najniższe wynagrodzenie we wrześniu 2002 r. - 760 zł

przeciętne wynagrodzenie w I kwartale 2002 r. - 2155,54 zł

przeciętne wynagrodzenie w II kwartale 2002 r. - 2061,95 zł

GRANICZNE KWOTY PRZYCHODU EMERYTÓW I RENCISTÓW

emerytura lub renta jest zmniejszana, gdy dochód przekroczy 1443,40 zł (70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za II kwartał 2002 r.)

emerytura lub renta jest zawieszana, gdy przychód przekroczy 2680,60 zł (130 proc. przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za II kwartał 2002 r.).

WYSOKOŚĆ ZASIŁKÓW ORAZ NAJNIŻSZEJ EMERYTURY I RENTY

najniższa emerytura i renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy - 532,91 zł

najniższa renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy - 409,92 zł

renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem i renta wypadkowa - 639,49 zł

renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem - 491,90 zł.

DODATKI DO RENT I EMERYTUR:

dodatek pielęgnacyjny i za tajne nauczanie - 136,64 zł

dodatek pielęgnacyjny dla inwalidy wojennego całkowicie niezdolnego do pracy - 204,96 zł

dodatek dla sieroty zupełnej - 256,83 zł

dodatek kombatancki, świadczenie w wysokości dodatku kombatanckiego - 135,96 zł

dodatek dla żołnierzy zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianych w kopalni węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu - w zależności od liczby pełnych miesięcy trwania pracy - od 6,82 zł do 135,96 zł

świadczenie pieniężne przysługujące osobom deportowanym do pracy przymusowej oraz osadzonym w obozach pracy przez III Rzeszę i ZSRR - w zależności od liczby pełnych miesięcy trwania pracy - od 6,82 zł do 135,96 zł.

ZASIŁKI:

pielęgnacyjny — 136,64 zł

pogrzebowy — 4123,90 zł

rodzinny na małżonka oraz na pierwsze i drugie dziecko (po) — 42,50 zł

rodzinny na trzecie dziecko — 52,60 zł

rodzinny na czwarte i kolejne dziecko — 65,70 zł

macierzyński — przez 18 tygodni i 26 tygodni na dwojaczki - 100 proc. ostatniego wynagrodzenia

opiekun — do 60 dni w roku — 80 proc. ostatniego wynagrodzenia

chorobowy- w ZUS - 80-100 proc. wynagrodzenia,

w KRUS — 5 zł dziennie

rehabilitacyjny — do 12 miesięcy

— 75 proc. wynagrodzenia

Wychowawczy dla mężatki — 318,10 zł

wychowawczy dla samotnie wychowującej dziecko lub

wychowującej trzecie i kolejne dziecko - 505,80 zł.

Granica dochodu uprawniającego do wypłaty zasiłku wychowawczego to 548,00 zł na osobę w rodzinie.

KWOTY JEDNORAZOWYCH ODSZKODOWAŃ Z TYTUŁU USZCZERBKU NA ZDROWIU SPOWODOWANEGO WYPADKIEM PRZY PRACY LUB CHOROBA ZAWODOWĄ:

438 zł - za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, nie mniej jednak niż 1637,50 zł z tytułu doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej

8104,50 zł - z tytułu orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową

438,00 zł - za każdy procent uszczerbku na zdrowiu z tytułu zwiększenia owego uszczerbku

40 498,80 zł - gdy do odszkodowania uprawniony jest małżonek lub dziecko zmarłego oraz 8104,50 zł z tytułu zwiększenia odszkodowania przysługującego na drugiego i każdego następnego uprawnionego

20 983,10 zł - gdy do odszkodowania uprawnieni są tylko inni członkowie rodziny niż małżonek i dzieci zmarłego oraz 8104,50 zł z tytułu zwiększenia odszkodowania na drugiego i każdego następnego uprawnionego

8104,50 zł - gdy do odszkodowania równocześnie z małżonkiem lub dziećmi zmarłego uprawnieni są inni członkowie rodziny; każdemu z nich przysługują ta kwota niezależnie od odszkodowania przysługującego małżonkowi lub dzieciom.

BIULETYN INFORMACYJNY

NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska

Radom 26-600

ul. Traugutta 52

tel. 36-251-61

tel./fax 36-238-04

Redakcja i skład: Paweł Podlipniak (ppp)
egzemplarz bezpłatny